

גיטין נד

דר"מ אדרבי מאיר לא קשיא

המטמא, והמדמע, והמנסך	המבשל בשבת
בדרבנן קניס	בדאורייתא לא קניס

קושי: ורמי דרבי מאיר אדר"מ בדאורייתא; דתניא:

הנוטע בשבת		הנוטע בשביעית	
ר' מאיר	ר' יהודה	ר' מאיר	ר' יהודה
שוגג	יקיים	יעקר	יקיים
מזיד	יעקר	יעקר	יעקר

תירוצ: אלא התם כדקתני טעמא,

ר' מאיר	שבת	שביעית
	מיקל	מחמיר
	מפני שישראל מונין לשביעית, ואין מונין לשבתות דבר אחר: נחשדו ישראל על השביעית, ולא נחשדו על השבתות	
ר' יהודה	מחמיר	מיקל
	באתריה דרבי יהודה חמירא להו שביעית, דההוא דאמר ליה לחבירו: דייר בר דיירתא! אמר ליה: אנא לא אכלי פירי דשביעית כוותך.	

קושי 1 על התירוצ שר' מאיר קונס מי שעבר בשוגג על איסור דרבנן:

אכל תרומה טמאה - משלם חולין טהורין, שילם חולין טמאים, מהו?

שוגג	אמר סומכוס משום ר"מ	חכמים
במזיד	תשלומי תשלומין	תשלומי תשלומין, וחוזר ומשלם חולין
	אין תשלומי תשלומין	טהורים

והוינן בה, במזיד אמאי אין תשלומי תשלומין? תבא עליו ברכה, דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו, וקא משלם ליה מידי דחזי ליה בימי טומאתו!

ואמר רבא, ואמר ליה כדי, חסורי מחסרא והכי קתני: **אכל תרומה טמאה - משלם כל דהו, אכל תרומה טהורה - משלם חולין טהורים, שילם חולין טמאין, מהו? סומכוס אומר משום ר"מ: בשוגג - תשלומי תשלומין, במזיד - אין תשלומי תשלומין, וחכ"א: אחד זה ואחד זה - תשלומי תשלומין, וחוזר ומשלם חולין טהורין;**

ואמר רב אחא בריה דרב איקא: הכא בקנסו שוגג אטו מזיד איכא בינייהו, (דר"מ סבר: לא קנסו שוגג אטו מזיד, וחכ"א: קנסו)!

דחייה: הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין, און ניקום וליקנסיה?

קושי 2: **דס שנטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה!**

דחייה: אמר לך ר"מ: הכי השתא, התם גברא לכפורי קא מכוין, און ניקום וליקנסיה?

קושי 3: תא שמע: **המעשר בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל!**

דחייה: הכי השתא, התם גברא לתקוני קא מיכוין, און ליקום וליקנסיה?

קושי 4: **המטביל כלים בשבת, בשוגג - ישתמש בהן, במזיד - לא ישתמש בהן!**

דחייה: הכי השתא, התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין, און ליקום וליקנסיה?

דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא

המטמא, והמדמע, והמנסך	המבשל בשבת
כי לא קניס - בדרבנן	בדאורייתא קניס

קושי על ר' יהודה שאומר שהעובר בשוגג על איסור דרבנן לא קונסים אותו: ורמי דר' יהודה

אדרבי יהודה בדרבנן; דתניא: **נפלו ונתפצעו, אחד שוגג ואחד מזיד - לא יעלו, דברי ר"מ ורבי יהודה; רבי יוסי ור' שמעון אומרים: בשוגג - יעלו, במזיד - לא יעלו;** והא הכא דמדאורייתא חד בתרי בטל, ורבנן הוא דגזור, וקא קניס ר' יהודה!

דחייה: התם היינו טעמא דר' יהודה, משום דאתי לאיערומי.

קושי על ר' יוסי : ורמי דרבי יוסי אדרבי יוסי ; דתנן :

נטיעה של ערלה ושל כלאי הכרם שנתערבו בנטיעות אחרות - הרי זה לא ילקט, ואם ליקט - יעלו באחד ומאתים, ובלבד שלא יתכוין ללקט ; ר' יוסי אומר : אף המתכוין ללקט - יעלו באחד ומאתים !	נפלו ונתפצעו, רבי יוסי ור' שמעון אומרים : בשוגג - יעלו, במזיד - לא יעלו
<u>תירוץ</u> : הא אתמר עלה, אמר רבא : חזקה אין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת. וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן : חזקה אין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת.	

